

Cari siuri, av salût tûç ansèma:
buna sira, munsû e madami,
buna sira ai papà e al mami,
buna sira ai fanciòt e 'l masnà.

A cmensûma ra nostra cumedia
ciaciarònda del pû e del menu:
uj na iè, neh, da dî: uj nè 'n trenu
acmensònda us finis pû 'd parlè.

J'avrèi vist che chî u noster teater
l'è tût nov e lisènt (meno male!),
a l'è nenta cmè 'l Municipale
ch'a l'è 'n bloch ad ciment bel e gnêch!

Là l'è pes che 'l castello incantato:
l'è mai pront, ièn el ven, ièn el bronca,
u j'è semper cuc cosa ch'el monca,
l'è tront'ani ch'j disu: "st'an qu'en"!

J'uma avì gli elesiòn ista prûma:
municipiu, pruvincia e regione.
Ans la carta tûç j'avu ragione
e i parlavu da dritu da bon.

Tûç j'hon faç fin che mai prupàgonda
i partî j'hon prumîs, dèss i tasu,
ma la gent i son nenta tûç asu:
dèss l'è ura 'd uardè se ch'j fon.

J'hon vutà 'nche j fanciòt 'd 18 ani,
j'avròn diç: "J son giùvu, j ston citu";
ma coi giùvu ùj n'è 'd cùi ch'j son dritu
e is n'antendu cmè cùi ch'i son grond.

J'hon faç l'isula chî a Lisòndria.
l'è da in ani, e u jè 'nsên ch'u la voja,
ma i cagnon j'hon el cor con la sgroja
e j la vòru slarghè 'ncur pi tont.

Csè Lisòndria, fra tira e bistira,
l'è tût 'n isula, (uà che facènda!),
chì ch'l'ha l'auto l'è mej ch'u la venda
e ch'el cura sgagià a piè 'n burcè.

Ist istà u jè mnì 'nche 'na moda
ans el spiagi, d'na ciapa csì cita...
L'è 'n ciantim, mè son nent cmè ch'as bita,
smèja quasi 'd bitè 'n francubul.

Monokini us a s-ciama is afari,
j atr'afè i tènu còud: j von nenta,
ma se l'aria la ven pi sgaiènta
u jè 'n mac pi la pel da gavès.

Tonta gent, a la sira dopo sen-na,
dop ch'j hon pià 'nche 'l caffè, nvèci 'd sorti,
j ston a cà, j sàru ben fnèstri e porti
e pò j uàrdù la television.

J m'hon diç ch'a l'è propi 'na roba
istrùtiva per tûç, se ch'j vori,
'des j'hon diç ch'j la fon a colori:
a n'avgùma csè 'd tûç i culùr!

La quistìon d'u nost ven con la Frònsa
s'è risolta 'nt 'na brùta manèra:
j'hon faç fina l'ammaina barbera,
at che ven: a l'è staç in gron fiasc!

A voj fèj 'na pruposta al Governo:
tût is ven, dès l'è ferm: trèl nent vèja
a l'è mèj ch'il mandèjsu a cà meja,
j'è d'la gent che a cimpè i son campion.

Quond ch'aurùma d l'asì, u bsò ch'al crumpùma
perchè 'l ven ch'a bitùma 'n canten-na
l'è semp poc per mesdì.e per sen-na
e ùj n'è mèja ch'el posa mnì brùsch.

Con la leg d'u dirìt ad famìja
tonti robi j son propi cambiàji,
tonti atri is son fina 'nversàji,
a cà mèja, po, u j'è 'l finimond.

Prima j'era 'l padròn d'la famija,
dès, anveci, a son sòciu d'l'asienda,
l'ater sòciu, per chi ch'us n'antenda
con sa leg, l'è diventà mè mujè.

Prima me a vendiva la roba,
men ch'en tont fava 'n gir: pr'andè vendi
lè, a cà, la sbrujàva 'l facèndi,
a la sira ai cunsgnàva l'incàs.

Dès a vag tût u dì cmè na lèver
con la fioca e co u sù, masisèja,
e la sira, rivònda a cà mèja,
am fa sùbit pulid cmè 'n sturnèn.

Per mangè e per vivi ùj và 'l liri;
me mujè per branchè l'è 'na maga,
e pò 'l tasi: um bsò propi ch'ai paga
dai e dai, a son semp senza sold.

L'era mèj che mè a fèjsa 'l comèssò
a la Camera dei Deputati:
fra stipendi, acconti, arretrati...
a brancàva 'n miliòn tûç i mèis!

Cara gent, la quistion la ven lònga;
s'a cuntin(u) a parlè, voi im disi:
"A cà nostra, a mangè pasta e cisi
a pasàvu la sira pi ben".

J'ei rasòn. Noi adès a cmensùma:
la cansòn chi ormai l'è finija;
av present ra me bela famija
e alè: divertivi con noi!